

Տարեկան գինը 10 րուբլի. կէս տարվան 6 րուբ.
Առանձին համարները 5 կօպէկով.

Թիֆլիսում գրվում են միմյան խմբագրատան մէջ
Մեր հասցեն. Տիֆլիս, Ռեդակցիա «Մշակ».
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տէլէֆոն № 253.

ԳԱԱՆԽԹԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

URDU

Խմբագրութիւնը բաց է առաւտեան 10—2 ժամ
(բայց կիրակի եւ տօն օրերից).

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Համակրելի նախաձեռնութիւն. — ՆԵՐՔԻՆ
ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Մամուլ. Նամակ Շուշուց. Ներ-
քին լուրեր. — ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Ար-
տաքին լուրեր. — ՀԵՇԱԳԻՐՆԵՐ. — ԹԱՑՏԱՐԱ-
ՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Գիտու-
թիւն եւ ամուսնութիւն.

ՀԱՄԱԿՐԵԼԻ ՆԱԽԱԶԵՐՆՈՒԹԻՒՆ

Հիւսիսային Կովկասում շուտով կը հաս-
տառվեն նոր պաշտօններ, որոնց նպա-
տակը պէտք է լինի օգնել բարձրացնելու
հողի արդիւնաբերութիւնը եւ զարգաց-
նելու ազգաբնակութեան բարգաւաճումը:
Տեղական վարչութեան ժողոված տեղե-
կութիւնները պարզել էին, որ շնորհիւ
ազգաբնակութեան կուտառական անբա-
ւարար պատրաստութեան, երկրի բնական
հարստութիւնները մնում են ըլ շահա-
գործված և աղքատութիւն է տիրում
այն տեղերում, ուր կան պայմաններ հա-
րուստ եւ ապահով կեանքի համար: Այդ
հանգամանքի վրա ուշք դարձեց մինիստ-
րութիւնը և առաջարկեց տեղական վար-
չութեան հրաւիրել մասնագիւներ՝ հո-
գալու տեղական արդիւնաբերութեան կա-
րիքները և մշակելու բարւորումների մի
ընդունակ ծրագիր:

Այս կարիքները, որոնց վրա կանգ աւաւ Կուբանի շրջանի նահանգապետի նախագահ Հութեամբ կայացած ժողովը, վերաբերում են հետևեալ երեք կէտերին կատարելագործել գիւղատնտեսութիւնը; ոռոգել ջրի պակասութիւնից ամայի մնացած տեղերը և շահագործել տեղական հանքերը; Ժողովը որոշեց հրաւիրել երեք գիւղատնտես, մի մասնագէտ ոռոգման գործի համար և մի հանքագէտ: Այդ պաշտօնները անմիջապէս կը հաստատին որովհետեւ մինիստրութիւնը մեծ համակրութեամբ է վերաբերվում այդ գործին և ինքն իր կողմից նախօրոք խոստացել ամեն տեսակ աջակցութիւն:

բ մեծ համակրութեամբ արձանաւ-
ենք տեղական վարչութեան ձեռ-
ծ այդ գործը և հաւատացած ենք,
նազէտների գործունէութիւնը, միա-
վարչութեան աջակցութեան հետ,
սղրէ բարեբար հետեանքներ: Մի
յն ժամանակ, մենք պարտաւոր
ամարում նկատել, որ Անդրկովկասը
ին երջանիկ գրութեամ մեջ չէ
ամ և այստեղ ևս զգացվում են նոյն
ները, ինչ որ Հիւսիսային Կովկասում,
աւելի մեծ չափով և ծաւալով,
այստեղ: Մենք կը ցանկայինք, որ
նի նահանգի ձեռնարկած օգտաւէա-
, օրինակ ծառայէր և Անդրկովկասի
նդների համար և այստեղ ևս հիմն-
նահանգական և գաւառական մաս-
տների պաշտօններ, որոնք զեկա-
եր հանդիսանային տեղական արդիւ-
ութեան զարգացման գործում: Սո-
րէք գործնական կերպով ազգաբնա-
եանը, թէ ինչ պէտք է անել իր
սութիւնը և կենցաղավարութիւնը
ոքելու համար, և հաւատացեք, որ
ը հետեւի ձեր խորհուրդներին:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅԻՆ

У А У Н К Л

կերջերումս մօդային հարցերից մէկն էր եռացի-կաթօլիկների» հարցը։ Դրա էութիւնը է, որ Վրաստանի գանազան կողմերում նվազում են վրացախօս կաթօլիկներ, որոնք կու բանակի են բաժանված. ումանք ուզում, որ իրանք ծագումով էլ վրացի համարվեն այց կան նրանց մէջ եւ շատ այնպիսիները ոնք չեն ուզում պատմական իրողութիւնը ուրանալ եւ սպարզապէս խոստովանում, որ իրանք հայ կաթօլիկներ են, բայց վրացախօս Վրացի հայրենասէլները իրանց պաշտամուութեան տակ ատին առաջին տեսակի կամացիներին եւ սկսեցին ապացուցանել, որ նընք հարազատ վրացիներ են, որ վրացախօս

կաթոլիկներ գոյութիւն չունեն: Անցես
սրբ վրացի բանասէր պ. Խախանօվ մի յա
ւած տպագրեց «Ս.-Պետր. Ե.Վ.» լրագր
ջ նոյն հարցի մասին եւ, ոչինչ նոր ապա
յցներ չը բերելով, զերմ կերպով հաւատաց
լ էր ուզում թէ մինչեւ ներկայ դարի սկիզ
վրաստանում հայ կաթոլիկներ չեն եղե
դ յօդուածի մասին մենք անցեալ տարի
ռքբիկ նկատողութիւն զրեցինք «Մամուլ
ամսում, ուր ասում էինք թէ պ. Խախանօ
ուուածքը խոր եւ լուրջ ուսումնասիրութիւն
պաւորութիւն չէ գործում: Այժմ նոյն լրագր
էջ պ. Սարուխան, որը երեք տարի առ
յշակի» համարներում տուել է այդ հար
երաբերութեամբ մի փաստալից եւ մանր
ան հետազօտութիւն, պատասխանում է
ախանովին: Դա մի ընդարձակ եւ հիմնա
ւած միան է, որ կարդացվում է մեծ հ
աքրքրութեամբ: Մենք չենք բերի պ. Ս
ուխանի առաջ բերած պատմական փաստե
անի որ դրանք մի անգամ արդէն տպագր
ն «Մշակի» մէջ: Հարցը ինքն ըստ ինքե
պարզ եւ ապացուցված լինելով, մեզ ամեն
ատ պիտի հետաքրքրէ թէ ինչ վկայութիւն
է առ այս գույքի մասին:

բն են բնրում առ բաշ փաստաբառութեան
ի են զիմում վրացի գրողները, որ ապաց
յանեն թէ վրացախօս հայ կաթոլիկները վր
դի են եւ ծագումով։ Անցեալ աարվայ մեր
գորածում էլ մենք իբրեւ նմուշ բերել է
պ. Խախանօվի մի անհիմն եղակացութիւ
նօսերլով Սրդուխնի հայ կաթոլիկների մաս
նա բաժանել էր նրանց երկու մասի—եկո
նեւ բնիկ։ Բնիկներին նա համարում էր վր
հիմնվելով նրանց տիպի վրա եւ մանաւ
այն հանգամանքի վրա, որ նրանց գործա
կան լեզուի մէջ շատ կան վրացերէն բառ
Գիտնական լրջութեան ձգտող ամեն մի
սումնաիրութեան մէջ տեղ չը պիտի ունե
այցպիսի խախուտ, երերուն եղակացութ
ներ։ Պ. Սարուխան, որ երկար ապրել է Ա
լինում, ասում է դրա դէմ.

Արդուկինում չը կայ ոչ մի բարի հայ
թօլիկ, «որի լեզուն կիսով չափ քրացի
լինի». կատարելապէս ոչ մի զանազան
թիւն չը կայ հայ լուսաւորչականները

Հայ-կաթոլիկների լեզուի մէջ։ Բոլոր հայ-
կաթոլիկները, առանց բայցառութեան, խօ-
սում են հայերէն, այն էլ այն բարբառով, որ
գործ են ածում լուսաւորչականները. Նրանց
խօսակցական լեզուի մէջ չէ պատահում
ոչ մի ամբողջ նախադասութիւն վրացերէն
լեզուով, եթէ միայն արեւեստական կերպով
չը կազմենք այդպիսի նախադասութիւն. իսկ
առանձին խօսքեր աւելի շատ թիւրքերէն
կան քան վրացերէն։ Վերջապէս, չէք գտնի
մի հաստ հայ-կաթոլիկ արդուինցի, որ ասէր
թէ իր նախահայրերը եղել են վրայի կա-
թոլիկներ։ Նոյն այդ չափով նշանակութիւն
ունի եւ պ. Խախանօվի նկատողութիւնը
«տիպի» մասին, որ կախված է այն հանգա-
մանքից, թէ ինչ տեսակ տեղերից են Արգ-
ւին գաղթել այս կամ այն բնակիչները—
Եռնային թէ տափարակ, կրօնով զանազան-
վող տիպեր այնտեղ բոլորովին բացակա-
յում են։

Այս բոլոր վեճերը մի խրատական կողմ
ունեն ներկայ սերունդների համար Մեր պատ-
մական տիսուր անցեալում կրօնական ֆանա-
տիկուութիւնը ազգից կտրեց մեծ-մեծ մասեր,
որոնք փոխելով իրանց դաւանութիւնը, ժամա-
նակի խաւար ու կոյր հասկացողութեամբ փո-
խած համարեցին եւ ազգութիւնը Կաթօլիկ
կղերը կոփէ էր մղում լուսաւորչականի դէմ.
երկաւ կողմերն էլ անհաշտ էին միմեանց դէմ,
կատաղի թշնամիներ էին. իսկ վասավողը խեղճ
ժողովուրդն էր Կաթօլիկ կղերը օտարացնում
էր իր ճանկլը ընկած հայերին, լցնում էր նը-
րանց մէջ թշնամութիւն դէպի համարիւն եղ-
բայրակիցները, իսկ լուսաւորչական կղերը հա-
լածանքներ էր յարուցանում դաւանութեամբ
բաժանված հայերի դէմ, քարոզում էր, որ
լուսաւորչականը առէ Կաթօլիկին, ոչինչ յա-
րաբերութիւն չունենայ նրա հետ: Հետեւանքը
այն էր, որ հալածվող հայերը դարձան իրանց
հալածող եղբայրների թշնամին, եւ այդ թշնա-
մութիւնը սերունդից սերունդ անցնելով, այն-
քան խոր արմատ բռնեց, որ այսօրվայ վրա-
ցախօս կաթօլիկ հայը վիրաւորանք է համա-
րում հայ անուանվելը: Ահա թէ ինչու մենք
այնքան դատապարտում ենք կրօնական այն
վեճերը, որոնք այժմ էլ կղերականների ձեռ-
քով բորբոքվում են հայ ազգի մէջ. ահա թէ
ինչու մեր մշտական վափագն է, որ կրօնի,

մեղ զոհը, փոխանակ իր երազած վայելչութիւնների, ընկնելով, պսակի առաջին օրից, այդ գժոխային շրջանի մէջ, որից ոչ մի ելք չէ գտնում, ամեննեւին չէ էլ կասկածում թէ ինչ եւ ով է իր անմիտ գժբաղդութեան պատճառը, նա աւելի շուտ իրան է մեղադրում, իր չը գործած մեղքերի համար եւ շարունակ սրբերի եւ խաչերի զիմում իր խորիմաստ ձնողների եւ շրջապատողների խորհրդով։ Նոյն իսկ այդ միջնին, բոլոր չարիքի պատճառ հերօսը, փափախը ծուռը զրած, բեխի տակով ծիծաղում է թէ կոտջ եւ թէ նրան շրջապատողների միամտութեան վրա, —ինքնասիրութիւնը չէ թոյլ տալիս նրան խոստովանել իր մեղքը։ Բայց, — որ ամենից ցաւալին է եւ ամենից ողբերգականը — շատ անգամ ինքը «հերոսն» էլ չէ ըմբռնում իր ընտանիքին համած զժբաղդութեան պատճառը։ Ահա այդ տեսակէտից է, որ բժիշկ կաղալիսի պահանջած հոգատարութիւնը ժաղովրդի վերաբերմաբը մենք աւելի եւս կարեւոր ենք համարում մերի նման խաւար երկիրների համար, քան թէ ֆրանսիայի համար, ուր ժողովրդական կրթութիւնը եւ ինքնաճանաչութիւնը այն աստիճան զարգացած են, որ առանց ուրիշների իր մասին հոգ տանելու էլ կարող է այժմ կամ գտնէ մօտ ապագայում ինքըն իր ցաւերը դարմանել։

Յամենայն գէպս, զիտութեան տեսակէտից ներկայ հարցն այն աստիճան հետազոտված եւ պարզված կարելի է համարել, որ եթէ կան այս բօպէխս երկու հասունացած հասարակական հարցեր, որոնց լուծման մէջ զիտութիւնը կարող էր անպայման ծառայութիւն մատուցանել հասարակութեան եթէ զիտութիւնը միայն զիտութիւն համարվի, — ամուսնութեան հարցը անկասկած զրանցից մէկը պէտք համարել։ Եւ եթէ բանը մնար զիտութեան

ԲԱՆԱԾԱԿԱՆԻ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ

ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԱՄՈՒՍՆՈՒԹԻՒՆ

սէր, զիմնաք ուղղակի հեղինակի նգրակաց
թիւններին, որոնք, թող հաւատայ մեզ
թերցողը, հիմնված են ամենաճշգրիտ, ամեն կ-
մից քննված եւ հետազոտված փաստերի վրա
Երկու խօսքով ահա բժիշկ Կազալիսի եղան
կացութիւնը. «Պէտք է արգելել ամուսնութիւնը
այն անձանց, որոնք կրում են իրանց վրա
եւ է վարակիչ հիւմնդութեան նշաններ
ստացական եւ թէ ժառանգական» Հեղինակ
կարծում է, որ ժամանակ է մտածել այն
լոցների մասին, որոնցով կարելի է մեր
քերի առաջ կատարվող շատ եւ շատ դժբա-
ղութիւնների եւ մինչեւ անդամ եղեռնա-
ծութիւնների առաջն առներ. Ժամանակ է
տածել պատելու հազարաւոր մասնուկներ-
ի թիւասարդներին, օրիորդներին եւ ջահիլ
նանց զաժան եւ երկարատես տանջանքներ-
սարսափելի, վազահաս մահվան դէպքե-
որոնք շատ անդամ հաւասար են սպանութիւններ-
կերջապէս ժամանակ է կանգ առնելու
այլասեռման ճանապարհի մոտ, որ սպառ

է ոչ միայն առանձին ընտանիքներին, այլ և
ամբողջ ցեղին *): Այդ նպատակով է, որ գոն
յայտնի չափով չարիքի առաջն առնելու համար
կազակս առաջարկում է, որ իւրաքանչիւր ա
մուսնացող, պսակից առաջ, ենթարկվի բժշկա
կան քննութեան, այնպէս, ինչպէս այդ ըն
դունքած է զինուորական ատեաններում կա
կեանք ապահովացնող ընկերութիւնների մէ
Նա առաջարկում է **) պարլամենտին հաստա
տել հետեւեալ օրէնքը. «Ամուսնութիւնը ար
գելվում է այն բոլոր հիւանդներին, որոնց հ
ւանգութիւնը կարող է վարակել թէ կնոջը՝
թէ ապագայ երեխային»: Խոկ եթէ վարակու-
աեղի կունենայ ամուսնութեան միջոցին, —ա
իրաւունք կը տայ անմեղ կողմին ոչ միա-
բաժանվելու, այլ եւ յայտնի տուգանք պ
հաճախեալ հակառակ կոռուպի:

Ակադեմիան, առանց վիճաբանութիւննե
մէջ մտնելու, հարցի քննութիւնը յանձնեց
առանձին մասնաժողովի: Բժիշկ Կազախսի յ
րուցած եւ պրօֆէսօր Պինարի կողմից ջե
պաշտպանութիւն գտած հարցն այնքան կ
րեւոր, ժամանակակից է, չարիքն այնքան ըն
հանրացած, կարելի է ասել համաշխարհային
որ այդ հարցի այս կամ այն լուծումն մթա
սիայում, կարծում ենք, պէտք է հետաքրք
լինի ոչ միայն Փրանսիացիների համար: Մե
աւելին կասենք.—այդ հարցի դրական լ
ծումն գուցէ այնքան կարեւոր չէ Փրանսի
ցիների համար, ինչքան ուրիշ, քաղաքա

*) Այդ հիանդութիւններն են գլխաւորապէս, բա
նօրաժի, սիփիլիս, տուբեկուլոզ, ալկօհօլիկմ եւ
ռանգական նէվրոզ (զպանութիւն):

**) Պէտք է աւելացնել, որ բժ. Կազալիս ինքնի
դրքում, չը նայած բոլոր պերճական փասունե
զարմանալիք, մինչև անզամ անհականալի մեղմ,
փառը պահանջներ է գնում: Պրօֆէսօր Պինար
(յատանի մանկաբարձ), որ առանձին շեշտում եւ
գծում է նրա կարծիքները:

